

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 58900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי ישעיהו בהג"ר מ"שה שור זצ"ל הגה"ק רבי דוד אברהם מ"שה בהרה"צ ר' שמואל קרויז זצ"ל הרה"ק רבי שלום בהרה"ק ר' יעקב מ"שה זצ"ל הגאון רבי אברהם חיים ב"ר מרדכי דוד זצ"ל

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

גופה של בהרת - כגריס. חצי פול.

הקלקי - שם מקום. ופולין שבו גדולים.

מרובע - וזהו שיעור מצומצם שבבהרת.

ואם הייה הנגע עגול או על צורה אחרת,

אם יש בו כדי שיכנס בתוך הנגע כגריס

הקלקי מרובע, טמא, ואם לאו, טהור.

גופה של בהרת שיעור גודלה של הבהרת, כדי שתהיה נידונה כנגע הוא **כגריס הקלקי** היינו כאשר היא בגודל של גריס (חצי פול) שמוצאו מארץ קליקה **מרבע** יש מפרשים שנכתב 'כגריס מרובע', לפי שהגריסים הקילקין היו גדולים ומרובעים, ויש מפרשים שכוונת המשנה לומר 'בריבוע של גריס', היינו ריבוע שכל אחת מצלעותיו כאורך הגריס, ואם היה עגול, או שהיה בצורה אחרת, אם יש בשטחו כדי שייכנס בתוכו כגריס הקילקי מרובע - הרי הוא טמא, ואם לאו טהור. **מקום שטח הגריס** הוא **תשע עדשות** היינו שהוא כשטח שניתן להניח בו תשע עדשים מצריות. **מקום שטח עדשה** הוא **ארבע שערות** היינו ריבוע של שתי שערות על שתי שערות. **נמצאו** ששטח הגריס הוא **שלשים ויש שערות** $36=9 \times 4$, היינו שש שערות על שש שערות (ראה איור למטה).

* בתורת כהנים שנו" ומחית בשר חי בשאת" (ויקרא יג, ו), יכול כל שהוא, תלמוד לומר (שם) "שער לבן ומחית בשר חי", מה שער לבן מקום שתי שערות, אף מחיה - מקום שתי שערות, (היינו שתי שערות על שתי שערות מרובע), יכול לא תהיה טמאה עד שיהא בה שער לבן ומחיה, תלמוד לומר " צרעת נושת היא" - היא טמאה ואינה צריכה דבר אחר לסייעה. אם כן למה נאמר "שער לבן ומחית בשר", לומר לך שלא תהיה טמאה עד שיהיה בה כדי לקבל שער לבן ומחיה. יכול שער לבן מצד אחד ומחיה מצד אחד, תלמוד לומר "בשאת", שתהא מבוצרת לתוך השאת. הא כיצד, מקום שתי שערות מימינה, ומקום שתי שערות משמאלה, ומלמעלה וממנה, ומלמטה ממנה מרובע. נמצאו שלושים ושש שערות (שהרי שיעור המחיה שתי שערות, ושיעור שתי שערות צריך שיקיף אותה מכל צד, ואם כן שיעור גודל הנגע שש שערות על שש שערות), נמצא גופה של בהרת כגריס הקילקי מרובע. ומכאן בנה אב לכל נגע ששיעורו הוא כגריס.

•	•	•
•	•	•
•	•	•
•	•	•
•	•	•
•	•	•

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

רבתה הבהרת - מבחורין.

טמאה - משום פסיון.

נתמעטה טהורה - דליכא כגריס.

רבתה המחיה - וכנסה הבהרת.

טהורה - דאין המחיה מבוצרת.

דבעינן בהרת כעדשה מכלל צד סביב

למחיה.

בְּהֶרֶת בשיעור של **כְּגָרִיס** היינו שיש בה שיעור טומאה, כמו שלמדנו במשנה הקודמת **וּבָה** ובתוך הבהרת יש **מְחִיָּה** בשיעור של **כְּעֵדְשָׁה** ומבואר ברוב המפרשים שהמדובר כאן בכגון שהבהרת עם המחיה שבה הם יחד בשיעור של כגריס, אזי אם **רְבֵתָה** התפשטה **הַבְּהֶרֶת** לצד חוץ של הנגע - **טְמֵאָה** משום פסיון, ואמנם אפילו אם לא רבתה הבהרת, טמאה היא מלכתחילה משום המחיה שבה, אלא משום שבאה המשנה ללמד בסיפא 'רבתה המחיה' נקט גם כאן 'רבתה הבהרת', או שבאה המשנה ללמדנו שפסיון הוא סימן טומאה אף בנגע טמא הפושה, שאם נעלמה המחיה, נשארת הבהרת טמאה משום הפסיון. **נְתַמְעָטָה** הבהרת - הבהרת **טְהוֹרָה** משום שאין בה שיעור כגריס **רְבֵתָה** התפשטה **הַמְּחִיָּה** בתוך הבהרת - הבהרת **טְמֵאָה** רוב המפרשים מגיחים ואומרים שצריך להיות כתוב 'טהורה', שהואיל והבהרת עם המחיה היא בשיעור כגריס, הרי משרבתה המחיה היא איננה מבוצרת בתוך הבהרת, שכן צריך שתהא הבהרת בשיעור של כעדשה סביב המחיה מכלל צד, והרי משפשתה המחיה אין הדבר כן, לפיכך הבהרת טהורה*, ואם **נְתַמְעָטָה** המחיה - הבהרת **טְהוֹרָה** שהרי אין במחיה שיעור כעדשה, וכבר למדנו שהמחיה היא סימן טומאה רק אם יש בה שיעור כעדשה.

*ויש מפרשים שסוברים כגרסת המשנה היינו שיש לגרוס 'טמאה', אלא משום כך הם מבארים שבמשנתנו מדובר שהבהרת בעצמה אף ללא המחיה יש בה שיעור כגריס, ובאה המשנה ללמדנו שבכגון זה אפילו 'רבתה המחיה', כל זמן שנשארה מבוצרת כלומר מוקפת בבהרת בשיעור של כעדשה מכלל צד הרי היא טמאה, ואמנם מה ששינונו לעיל 'נתמעטה הבהרת טהורה', המדובר שנתמעטה כל כך עד שלא נשאר בה עם המחיה שיעור של כגריס.